

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Liber III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

IANI GVLIELMII
VERISIMILIVM
LIBER TERTIVS.

CAPVT I.

interdare. Bonis emungi, eluere. Offrena. Plautus Ca-
pinis emendatus, & si forte, Rudente.

MVS A S ipsas mihi demixeri video,
Plauti vulneribus cùm niedeor. ne-
que immerito fortasse: si verum est,
quod viri doctissimi affirmarunt, eas,
si Latinè loquerentur, Plauti verbis
sermonem texturas fuisse. Ea re lu-
bens meritò feci Captiuis eius aliquot malè affectis
membris remedium ut properarem. Scæna, Inicite
tunc actutum.

Quando ego te exemplis pessumis excruciauero,
Atque ob sutelas tuas te morti misera
Vel te interisse, vel perisse predicent,
Dum pereas, nihil interdico, dicant vivere.
Versu postremo emendo, Dum pereas, nihil interduo.
Nihil interdare, susque de quæ facere est $\chi \alpha \delta \alpha \rho \sigma \epsilon \nu$.
Sic idem Plautus ciccum, floccum non interdare in
eadem significatione usurpat, Trinumo.
Sed enim tu quis sis, qui non sis, floccum non interduim.

Et Rudente:
Eluas tu an exungare ciccum non interduim.
Vbi, ne quid dissimulem, n. alim legi, Eluas tu an e-
mangare. Dixerat Charmides: echo an te paenitet

E 4

In mari

In mari quod elavi, nisi hic in terra iterum elavam?
 Alludens ad naufragium suum & formulam, cui
 decoctores & damnoſi bonis eluere dicuntur: cuius
 illiciens seruulus, mihi, inquit, ſusque deinceps, bo-
 nis eluas, quod fortunae aut luxus eſt; an hiſdem
 mungare, quod dolis & technis fieri norunt, quib-
 tinè ſciunt: & accidiffet Charmidi, ſi veftem mox
 induxitſet animumi. Quamquam non negem ad-
 c̄tiones & laulationes veterū potuisse rexpofitio-
 tam. Ita ut hoc in medio relinquo; ita, niſi adme-
 dum fallor, doq̄i non negabun⁹ recte à me confe-
 tum locum Captiuis: vt & hunc, eadem Scena.

Quod abſque hec eſſet, qui mihi hoc fecit palam,

Vſque offerre natum ſuis me ducitarent dolis.
 Ridiculè interpretatur Lambinus: atqui ipſi com-
 mentum placet. Langiani libri, ofereparum. tulit
 meo periculo: offrenatum. Offrenati dolis, qui velut
 capistro ori inieicto dolis deuincti quolibet ducan-
 tu. Vſurpat Plautinæ elegantiæ diligens imitator
 Appuleius, libro De Asio loquitor. Hunc (de Cerbero
 loquitur) offrenatum vnius offulae præda facile prætrahit.
 Scena quæ hanc præcedit:

Ita mihi ſolido ſuis os ſubleuere offuciis.
eiusdem Langij libri, ſolido vorsus os. Corrigit Lan-
binus, ſurſum vorſum. fatis audacter meherculè: &
propius libros scriptos ego, vorſutus os ſubleuere offuciis.

CAPUT II.

Exſiliij cauſa ſolum vertere. Fatiſcere. Cicero epiftola ad
Brutum emaculatus.

SVDIFFICILE eſt plurimis bonorum anſto-
 rum locis ſubodorari inculcatam lectionem & ag-
 nitionem.

mina dignoscere: ita veteratoriè sæpenumero graſ-
tiaſt correctorum licentia. Quin immò falleret sæ-
numero & pro vera probaret, absque testibus ido-
nis venitè descriptis membranis eſſet. Eiusmodi, si
nisi alijs, locus eſt Ciceronis ad Brutum & Cas-
tum, epiftola D. Bruti. *Qui ſi ita ſe habet, ut quemad-*
modum audiebam de Græcio conſugi cum eo ſine periculo
ne poſit: non ille mihi fugiſſa à Mutina videtur; ſed locum
belli gaendimutasse. Itaque homines alij fracti ſunt: non
nuli etiam conqueruntur, quod perſecuti non ſitis. Sine
ſuffiſione mendi, abique libro veteri eſſet doctiſſimi
viri & mihi amicissimi Godescalci Steuzechij: qui
reclē, ſi quid iudico, legit, ſed ſolum belli gerendi mu-
ſtelle. Qui exſulatum ierunt ſolum mutasse ſeu ver-
alle exſiliij cauſa dicuntur. Paradoxo i v. Quos le-
tulit exſiliſſo affici volunt, exſules ſunt, etiam ſi ſolum non mu-
tarunt. Philippica v. Habent enim legitimam excuſa-
rem exſiliij cauſa ſolum vertiſſe, neque eſſe poſtea reſti-
uitos. Ita hic perurbanè ait Antonium ſolum mu-
taffe non exſiliij cauſa, ſed Dellī gerendi: ſic enim ſæ-
loquitur omiſſo eo, quod de ſuo certatim adiece-
re correctores, cauſa. Mox quæ ſequuntur plerique
omnes mſs. ita concipiunt; Itaque homines alij facti
ſunt: idque tuetur & explicat Manutius. Mihi ta-
mē litterulæ traiectione eleganter emendari vide-
tur, homines alij fatiſcunt. Fatiſcere eſt labascere &
ab animi alacritate deficere. Tacitus: Donec fatiſ-
ter ſeditio & ſua quiske in tentoria dilaberetur. Sed
videtur viri docti; quorum iudiciis & hoc & ce-
teras meas obſeruatiunculas libens merito ſub-
mitto,

CAPVT III.

*A se spernere. Virtus. Maculam eluere. Fusti pedem. Ius
tus Sticho correctius & Ennius apud Nonium.*

*A d Planti Captiuos, vnde modò discessi, m.
Scæna, Nunc illud est.*

Nunc spes opesque auxiliaque à me segregant, p. que me.

Propè est ut adfirmem scribisse Plautum, *spem que se. Spernere disiungere & segregare est. Eius plumbij laudat Nonius in hoc verbo, Hec lytris. Melius est virtute ius. nam sepe virtute malis ciscuntur ius, atque aequum se à malis sperti procul. Cato & repono in numeros, Melius est*

*Virtute ius. Nam sepe virtutem malis
ciscuntur; ius atque aequum se à malis
Spernit procul.*

*Aurea planè sententia, & quād dolendum esset la
tuississe in corruptela diutius. Virtute intelligit nobis
& vires corporis. Glosarium vetus: *Virtus aperi-
spic, lœvus, suauus: aut, certe animi inconsultam
rocitatem. Eadem Captiuus. Scæna Quanno
pectore.**

*H.E. Pol mærores mi antevertunt gaudiis. E.R. ir
irascier,*

*Iam ego ex corpore exigam omnis maculas merorum
Langius in mss. suis repperit, ex corpore exuam, Non
certius meridie lucre, quād hīc scribendum. Eluuntur propriè è veste maculæ: inde ad annum
transstulit etiam Pœnulo:*

*Inest amoris macula hanc homini in pectore
Sine magno damno quæ elui neutiquam potest.*

Scæna eadem.

Nam hercle nisi mantiscinatus probè ero, fusti plectito.
Ictius iidem libri, pectito. Ita Menæchmis: pecte os
pugis. Et hinc depexum dare Teretio malo multare est.

CAPVT IV.

Horus, Miluina. Externatus animi. Loca Lautia. Re-
futatus Appuleius pluries.

APP VLE II libro secundo in festiu illa narratio-
ne Telerephantis male hæc vulgo leguntur:
Et conuersa Philodespotum requirit auctore, ei que pre-
cepit, bono custodi redderet sine mora præmium.
Scibeo, requirit auctorem. Actores in seruilibus offi-
cii, quibus peculium domini & rationes curæ erant:
Iherusalem se faciat ille A sinaria Leonida, qui res rationes
que heri Ballionis curo, argentum accepto, expenso, & cui
debet dato. Paullò post:

Sic in modum superbi iuuenis Adoni vel musteluacis peplos
laceratus & discerpens aumo proturbor.

Borrentum verbi hoc quidem, musteluacis: sed vide,
teckè diuinaui, vel miselli Acis piplis laceratus. Ut ob
amorem inquit lacerati sunt Adonus & Acis, alter à
Marte in aprum conuerso, à Polyphemo alter: ita
ego petulantiam verbi, pugnis & piplis discerptus,
lui. Mox:

Sic ille senex lamentabiles questus singulus instrepebat. sa-
uire vulgus interdum, & facti verisimilitudine ad cri-
minis credulitatem impelli.

In prioribus malim, questus singultiens strepebat. Dixit
enim paullò ante: Voce conienta quidem, sed assiduis sin-
gulibus impedita. Postea certa emendatio est, vulgus
incertum. Virgilius in re simili:

Scindi-

Scinditur incertum studia in contraria vulg.

Idem Appuleius libro III.

Tu ne ultima non cessas subinde lectorum iuuenum tibi
lamenta subripere.

Nescio an verum sit, Tu ne milaina: vt ad rapaciam
tem eius auis alludat, vt & Q. Frater apud Cicero
nem: Renunciatur mihi Licinum plagiarium cum fundo
miluino tributa exigere. Ita Plautus vehementer in
appetentiam miluinam nominat, ab eiusdem
edacitate. Menachmis:

Madida quæ mihi apposita in mensa miluinam suggesta
Eodem libro.

Sic exterminatus animi attonitus in amentia vigila
sonniabam: defrictis adeò diu populis an vigilans
quarebam.

Lubens legerem, externatus animi. Catullus:
assiduis quam luctibus exterminauit

Spinosas Erycina serens in pectore curas.

Potesta scribo, pupulis: postulante sententia. Aliqua
to post:

Atque ego rebar &c. equum illum meum hospitium uide
ca lauta mihi prebiturum.

Lego, loca lautia. Innuit ea quæ Romæ legatis pra
bantur loca lautia. Liuuis x L V II. Consulti ab M.
nicio Cos. patres, stantibus in Comitio legatis, an loca lauti
senatumque darent, nullum hospitale ius in iis seruandum
censuerunt. Et corruptus in hoc verbo etiam alias, sed
locus nunc non succurrit; Appuleius.

CAPVT V.

Sparti. Tages. Emaculatus Censorinus, & fragmentum
L. Attij.

LVCVENTVS scriptor Censorinus est, quem

de magnoperè intererat rei litterariæ minus aliquando depravatum manibus eruditis teri. In eo non longè à principio vulgo editus.

In quo non ut plerisque mos est aut hic aperta philosophia præcepta ad beatè viuendum quæ tibi scriberem mutuatus sum.

Optimus liber ms. paullò aliter, aut ex hic apertè. Magisteria veritas legendum esse, aut ex ethica parte philosophiae: & id vincunt planissimè quæ inibi sequuntur.

Mox sub fine capitulū tertij:

Vt in Arcadia ferrœ regione Erichthonius humo exortus: & in Colchide vel Bœotia constitutus denib[us] armati partus.

Hic liber, dentibus armatis partotœ. Quod tamquam manu me duxit ad eruendum verum, armati spartœ. Spartœ, siue manus σπαρτοὶ, mythologis non Græcis modo sed & Latinis dicti fratres Cadmei & in Colchis latu dentium enati. Varro rerum humanarum.

IXV. Ego Sparta apud Homerum non plus spartum significare puto, quam Spartos qui dicuntur in agro Thebano nata. Meminit & Ammianus libro x i x. etiam Euripi-
us cum aliâs, tum Phœnissis his versibus:

Χθὼν δ' αὐτὴ καρπός καρπὸν, αὐτίδ' αἴματος
αἷμι ἦ λάβη βερτειον, ἔξετ' οὐ μηνῆ
γνῶ, οὐ ποδὸς ὑμῖν χρυσοπήλικα σάχιν
σπαρτῶν αἰνίνεν. οὐ γάρ τις δὲ δεῖ θανεῖν
τέο, οὐ δε εἰνοντος γάρ τις οὐ πέφυνε πάῖς.
οὐ δ' οὐδέδει οὐ μῖν λοιπός εἰ σπαρτῶν γάρ τις,
ἀκέραιος, εἰ τε μετρὺς ἀρσέγων τ' θάπο.

Versus penultiimi translatio L. Attij etiam nunc ex-
fusa Nonio conseruata, in Antiquior:

Attius

Attius Phœniss ab draconis: surpe armata exaratus
nere antiquior.

Quis non videt, quām hæc corrupta? olim dicit
iam proximè ductum litterarum malo corrigent
ab draconis es

Stirpe armata exaratus, genere antiquior.

Exaratus, si rem spectes, ἀράτης est. agrum enim
situm qui dicit, eundem aratum, ut Grammatici
quuntur, significat. Reponendum id veris
hoc quoque Censorini loco paucis interiectis re
fibus:

Nec non in agro Tarquinienſi puer dicitur diuinitus ex
tus nomine Tages.

MS. diuinitus exoratus. Quis dubitet verum esse, re
ratus. M. Tullius De Diuinatione 11. Tages quidam
dicitur in agro Tarquinienſi cum terra araretur, & sub
altius effet impressus, extitisse repente & eum affatus q
qui arabat. Vide porro quæ sequuntur illico & Am
mianum Marcellinum libro XXI.

C A P V T VI.

Tentio. Tentigo. Tendere. Mors Aristotelis. uieq. Mort
Ex eodem Censorino menda aliquot sublata.

E I V S D E M Censorini, vbi de seminis proflu
tia philosophorum, controversas opiniones recenseret,
locus ita vulgatur: Hipponi vero Metapontino, sive, n
Aristoxenus auctor est, Sanio ex medullis profluere semina
videtur, idque eo probari quod post adiunctionem (stare
& tē ms.) medullas utpote exhaustas non seperat: sed hanc
opinionem nonnulli refellant, ut Anaxagoras, Democritus,
Alcmaeon. hic enim post Grecam contentionem non medullis
modo, verū & adipe multaque carne mares exhausti

dependent. In quibus verbis, quid sibi velint illa, post lucam contentionem, nullus video: & mirum, ni venest coniectura mea, post gregum contentionem, sive ponis, vt Palmerio nostro videbatur, tensionem. Vitudando loco fuit cognatio litteratum C. & G? quæ in multis promiscue & scribebantur & efferebantur. Sic eadem esse cerro, gerro, calbei, galbei; acetare, agitare ex Grammaticis notum est. Græcum ergo propterum antiquè scriptum cùm offendet nescio qui tenebit, loco nebulam quam dispulimus offendit. Tensionem accipio ὄψιν τοῦ σωματοῦ. tendere enim in obscenis est: vnde tendere qui libidinatur, & tentigo ο πειαπούδ in carmine Ithyphallico.

Idem Censorinus Capite V.

Aristotelem Stagiritem reperit: sed hunc ferunt naturalem stomachi infirmitatem variisque morbi corporis offensiones adeò virtute animi diu sustentasse, vi magis mirum sit ad annos LXXI. eum vitam perutisse, quam ultra non perutuisse.

Primum r̄e repperit syllaba vltima in ms. in litura. vnde mihi suspicio est fuisse, reperio. Reppetrat quod scribit lectione veterum Στοιχεῖον: è quibus Diogenes prodidit Aristotelem cùm annos tredecim in Lyceo scholas habuisset, secessisse in Chalcidem, ibique anno ætatis sexagesimo tertio morbo esse confectum. Postea malim scribi, quam vltra non protulisse. Suauior enim est παρονοματική & sententia apertior. Mirum ait esse, perseverare in vita eo usque potuisse; tantum abesse, vt etiam porro eam extendere potuerit.

Idem Capite IIX.

Nam vt alie occasum alie stationem faciant, nosque omnes

omnes hac sua disparilitate pariter afficiantur
potentia.

Locus vix suspectus vitij: sed optimæ membranæ
benç, hac sua disparilitatem peritura. Vnde non diffi-
limum fuit elicere: *disparili temperatura*. Dispari-
astra temperata sunt, ab iisque nos omnes afficiuntur
sed non pariter sive eodem modo, quod tinnit
gata lectio, sed diuersimodè.

Idem Capite ix.

Sunt autem haec particulae in unoquoque signo tricen-
tius verò Zodiaci numero ccc lxx. has uero Græci
calle, & haec particulae nobis veluti fata sunt.

Plinius mss. has uerò Græci cognominarunt: eo videlicet
quod eas fatales nuncupant uerò. præclarè; leviter-
men immuto, quod deas fatales. uerò Parca sunt
Apollodorus: ex uerò ñam ñemus & tñs epoñs uerò
dujatēpus, uerò, epoñv, ñemus, uerò uerò, ñemus
tor. Addo isthuc uerò vetustissimos Latinos Mo-
tam transiulisse. Liuius Odyssea:

Quando dies adueniet, quem Morta profata est.

CAPUT VII.

Rata vota. Resignare. Lena. Discingere. Emaculati-
sus aliquot Martialis.

ELEGANS, meo animo, poëta Martialis, & è quo
festiuitatis & eruditio leporis multum haurire celi-
fuissest tamen haud dubio aliquantò amplius, si mo-
rem maiorum æmulari, quām sæculum suum imi-
ni; & sua interdum quām epigrammatum lingue-
qui maluisset. In eius libro ix. quædam non ma-
gnæ rei quæ sparsim in stauo studiosos poëtices non
celabo.

Epigram-

Epigrammate x i x.

Litone venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa breuésque colus,
Hos tibi laudatos dominorum voce capillos
Ille tuus Latia misit ab urbe puer.

Versu tertio in ms. erat quem ab optimo & eruditissimo theologo Iacobo Huttero habui, domino rata votu. Non dubitabis, quin scribendum sit, Hos tibi, laudatos domino, rata vota c. Ratum votum, cum is qui diminas voti est se exsoluit: quod hic facit Earinus, nullo ad Apollinem capillatio.

Epigrammate x x x vi.

Verba ducis Daci Cattis mandata resignas
Victricem laurum quam venit ante vides.
Videlicet principi Dacorum cum Cattis & bene idem
cattis mandata. De epistolis poetam loqui clatur verbum illis proprium, resignas. Adeo, inquit, impudenter garrulus es Philomuse & mendax, ut principum quoque remotissimorum secreta litteris camilla non ignorare videvi velis.

Epigrammate L.

Dum noua, dum nitida fulgebat splendida lana,
Dumque erat auctoris nomine digna sui.
As leua. Suspicor reponendum esse, lana: quod instrumentum exterius est, & ab ea parte splendor totus conspicuus.

Epigrammate c. i v.

Petrat am Scythico discindit Amazona nodo:
Addidit Arcadicu terga leonis apro.
deripedem sylvis ceruum, Stymphalidas vndis
Abstulit, à Stygia cum cane nit aqua.
Optime ms. discinxit Amazona: hoc est, ut interpre-

F tatur

tatur Ausonius: *Threiciam sexto spoliant Amazanis teo.* Deinde idem liber habet, *Stymphalidae* etiam historiam aptius, nam volantes eas Hercules docit. Seneca:

*Solitásque pinnis condere obductis diem
Perit ab ipsis nubibus Stymphalidae.*

Necque tamen malè vulgati. *Stymphalum enim istæ furiæ habitabant.*

C A P V T I I X.

*Exefficio. Curiosi, proverbiū. Correcta fragmenta
nij & Noguij: & illustratus Plautus.*

N O N I V S in Extundo.

*Afranius Epistula. Atque adeo extundo, ex officio
mihi cuius adiendus.*

Repone verbum antiquum, extundo, exefficio. Tru-
lento: Numquam hoc vno die exefficias opus.

In Contendere.

*Afran. Epist. Non licet que qua contendisset ita permutari.
Editio vetus, contendisse. Diuidi verbum & le-
qua contendisti semita.*

In Serius.

Afran. Priuigno. Non ego te noui tristem, serium.

*Malim, tristem, teruum, serium: aut certè, quod
Stewechio placebat, sexum.*

In Caries.

*Afran. Priuigno. Nemo illa vivit carie cariosior.
Rectius ms. curiosior. Curiosi, vulgi dieterium impri-
ciles & macilentos: quasi ij curis semet confundens
& macerarent. Hoc adieci, ut illustrarem locum
Plauti Aulularia.*

*Hiam agnum misi. e v. quo quidem agno sat scio
Magis curiosam nusquam esse ullam bestiam.*

*M.E. Volo ego exte scire qui sit agnus curio.
e v. Quis ossa atque pellis totus, ita cura macet.*

In Timos.

Nenius Lycurgo. Iam ibi nos aduenientes duplicant timos vaposque.

Cotrigit Innius, timos Panos; & intelligit nō marindr: quod manes eius me condonent, non recte. Potius amoris transpositis legendum, timos paucosque. Vtrumque in exercitu formidolosum esse indicant tempora Roma, Pavori & Pallori iam inde à Tulli registeris sacra, & Salij Pavorij & Pallorij ira hominum daemorum auerruncandar instituti.

In Melos.

*Nenius Lycurgo. Suauè summum melos.
mendum, sed quod plerosque fugit: corrigi, suauissimum melos.*

CAPUT IX.

*Amrehendere. Omnes inimicos repperire, prouerbium. Ra-
ni. Correctus Plautus Epidico, Terentius Andria.*

No n abs te Epidicu[m] suam tantoperè amauit ipse Plautus, fabulam inuentione arguta, sermone seruo & facetiis affluent: tum omni arte scenica ex- politam. Eius primo statim versu:

Heus adolescens. t h. quis properantem me prehendit pallo?

E.P. Familiari.

*Ubienter correxerim, properantem reprehendit. Repre-
henduntur propriè, quos i[us] via assecutos prehenso
pallio tremoramur, aut serui fugitiui, cùm è fuga re-
trahun-*

F 2 trahun-

trahuntur. Milite: *Vel ille quæ me here pallor impulerunt. Bacchidibus:*

Aufugero hercle, si magis vñus venerit,

S' ero reprehensus, malo ego illum infirmum.

Inde transitione in aliud se reprehendere Terentius: *est animum iamiam exiturum quo non opus est uti retrahere. Adelphis:*

Sensi illuc, id illas suspicari: sed me reprehendi tam

Ne quid de fratre garrula illi dicerem ac fieri pateretur? Ita optimum fragmentum Colonense, omnino illius quam editi libri, me repressi tamen. quod
ritius esset à scolis huc inculcatum apparet.

Scena, Rem tibi sum.

Qui inuident, omnis inimicos mihi isthac factores. Non me fugit, sententiam hinc elici non incommodam. Placet tamen impensius, *Quin ride, omnes,* id aptius ad consecutionem orationis est. Propter bialiter iactabant, omnis se inimicos repperire, quam rem aduersus multorum, suorum, in primis tentiam aggressi essent. *Terentius:*

Per omnis tibi adiuro deos, numquam eam me turum,

Non si capiundos mihi sciām esse inimicos omni homi. *Scena, Malè morigerus.*

S.T. Ego te seruabo. E.P. ad eponē illi melius, fūti fuant.

Sed quis est hac muliercula & illuc rauistellus qui venit? Non heri aut hodie primum de hoc loco discerum: sed iam arte Festi tempora, quantum videlicet quid enim aliud causæ arbitremur, cur ille hic modò grauastellus agnoscat, modò rauistellus? vero que certè explicat, cum alterutrum tantum verum esse possit. Mihi, si fas est contra veterum Grammaticorum

dorum auctoritatem niti, suspicio adhesit, fortean
dum fuisse:

*Sed quis est isthac muliercula & illic rauus: ellus qui
venit.*

Rauus cui canitie caput iam interspergitur. unde rau-
um lupam Horatius dixit pro cana: & Varro, oeu-
lo rauos; pro glaucis siue cæsiis. Ellus δειπνὸν est,
uin Terentio:

*Nescio qui senex modò venit: ellum, condens, catus.
Aliquem locum operæ erit videre, quæ notariit Do-
matus. Hanc tamen coniecturam meam ut veram es-
se non præsto: ita fraudi mihi apud viros benos &
auditos futurum non spero, quid mihi leuiter vi-
deretur indicasse.*

CAPUT X.

*Tempori. Magis magisque. Scuta proiecta. Emaculata
fragmenta Sisennæ.*

In L. Sisenna magnam iacturam fecerunt Roma-
nittere, non solùm historiæ caussa, qua vicit om-
nes superiores: sed etiam linguae ipsius, cuius bene-
gnatum fuisse & Cicero testatur & indicio sunt fra-
gmenta quasi gustus cuiusdam caussa relicta nobis in
litteris Grammaticorum. In iis hæc obseruabam.

Nonius in Manipulus.

*Sisenna lib. III. Coniuctus tamen & tempora singula con-
stituit, & manipulos sicut stetera obuerter iussit.
Eamendo, & tempori signa constituit e. m. s. steterant.
Tempori sæpè idem quod numero & celeriter. Ru-
dente: Vigilare hominem oportet, qui sua vult tempori con-
sone negocia.*

In Discedere.

Sisenna Histor. LV. Armata dextra duci magis latitudinem discedunt.

Scribendum, Armati d. d. magis magisque in Latitudinem. Elegans ea geminatio, & frequens opinio quae scriptorum veterum. Ad quod exemplum lularia Plautus usitauit, plus plusque: minus nusque.

Plus plusque isthuc possitent quod habes. Et

At ille verò minus minusque impendio

Cuiusque minus que me impetrare honoribus.

Itaque hanc scio àne exciderit vocula apud Tertium Eunuchum

& qui a consimilem luserat

Iam olim illud ludum, impendio magis animus quod bat mibi.

Scribendumque sit, impendio magis magisque. Ceam legiōnem neque numeri excludūt, & semper propè flagitat. Sed ad Sisennam redeo.

Macrobius Saturnal. VI. IV.

Sed & Sisenna in secundo dixit. Et Marsi proprii sunt, atque ita scutis projectis tectis saxa certantur, ta manibus coniiciunt in hostes.

Corrigo, scutis projectis tecti saxa certantur. Projecta scuta dixit obtenta & obiecta ieiui hōris & ita accepisse Macrobius docet versus Virgilij igit̄ ictio dum pede laeo Aptat se pugna.

CAPVT XI.

Gram orationis adhibere. Ora pro rei initio.
Miles Flauti emendata.

MILITE, Scena Mihi ad enarrandum.

Ego quanto citius possum mihi nauem paro.
Salpitor reponendum verbum vetus, Ego quantocytus
sum. Mox:
Vbi sumus proiecti in altum, id quod volunt,
Capiunt prædones nauem illam ubi vectus fui.
Nage sermonis, id quod volunt. quis enim existimet
non noluisse capere nauem, quam adorarentur? Cen-
so corrigendum esse, illicè aduolant Prædones, capiunt.
Fons corruptelæ vicinitas litterarum D & L, &
C & Q.

Scæna, Rem omnes.

—meretricem commoneri

Quam sanè magni referat mihi clam est. quin ego me
frustrò
Postquam admisere aures tua meæ moram orationis
Tibi dixi, miles quemadmodum potis effet deasciri.
Hec è vestigiis Vaticani elegantissimus Lipsius,
Postquam adhibere: sententia tamen nihilo magis aper-
ta est, quam immutatione non magna præciatè (quid
cum verat dicere, quod seruo?) restitui:

—meretricem commoneri

Quam sanè magni referat, nihil clam est. quin ego vtrò,
Postquam adhibere aures mee tua oram orationis,
Tibi dixi &c.
Meretricem, ait, in maleficio monere nihil opus es-
t, palam est; vt pote quæ omnes moles maleficas do-
mi habet. Etenim me vide, quæ tibi, simul exorsus
es narrare de circumueniendo milite, vtrò modum
cuius rei perficiendæ ostendi. In prioribus editiones
veteres expressi; vnum dumtaxat ausus ex frustro fa-
cete vtrò: quod & sententia, & numeri flagitant,
neque ita longè abit ab alterius vocis vestigii. Ne-
que morari hic liber, dum ostendam quam inceptè

hactenus libros obsfederit, mora. Orationis oram adbibere est sermonem degustare: translatione à ipso quæ aquam imbibunt venustissimè ducta. Et non tantum terra, sed cuiuscumque rei initium, an h[ab]itus. Cæcilius:

Quam reperire nullam, quam expediam, queo.
Ennius:

Qui potis ingentis oras euoluere belli.

CAPUT XII.

*D*e silicernia notata quæpiam. λίχνοι. Rapere de rogo nam. Bustirapi. Correctæ glossæ veteres. & apudnum Varro.

SILICERNIVM notum est coniuuium functione fuisse: illud fortassis non perinde manibus defuncti ab exsequiis oblatum, neque fas fuisse degustare eō quidquam, qui intulissent; sed tantum cerneret lectione: vnde veriloquium eius nonnulli deducunt auctor in Adelphos Donatus, & Glossarium versus Silicernium, περὶ εἰπτων. λύχνοι τὸ ἄττεν εἰ τύδιον. Arbitror enim litterulae mutatione recte reflectui, λίχνας. οἱ λίχνοι Hesychio ὀλοφάρηι sunt: ij aderant quidem, sed nihil gustabant. Caussa cur abstinent, ne funestarentur. nam quisquis eorum quæ manibus libantur quippiam siue ederit siue biberit, necnatur. Inde in maledictis & execrationibus, nam ē rogo rapere. Catullus:

Vxórnē Meni, sape quam in sepulcreis
Vidistis ipso rapere de rogo cenam:
Cūm deuolutum ex iugse prosequens panem
A semiraso tunderetur vstore.

Tibullus:

*Ipsa fame stimulante furens escásque sepulcris
Querat & à sauis ossa relicta lupis.
Ia qui lucri caussa nefanda omnia subire non vere-
cuntur, bustirapi audiebant. Pseudolo:*

*— iam ego te differam dictis meis
Impudice. B.A. ita est. P.S. scelestè. B.A. dicis vera. P.S.
verbero.*

*B.A. Quippini. P.S. bustirape. B.A. certe. C.A. furcifer.
B.A. factum optumè.*

*Neque verò in ipsis tantum exsequiis conficiebatur
silicernium: sed instaurabatur quotannis scis ad se-
vulcrum positis, vino defuso & ratis quoque spar-
sum profusis, auctor Seruius in quintum Aeneidos,
in scriptio vetus Torcelli:*

LONGIVS	PATRO
CLVS	SECVTVS
PIETATEM	COL
CENT	HORTOS
CVM	AEDIFICIO
HVIC	SEPVL. IVNC
TO.	VIVOS. DONA
VIT.	VT. EX. REDI
TV.	EOR. LARGIVS
ROSAE.	ET. ESCE
PATRONO.	SVO. ET
QVANDOO	SIBI
PONERENTVR	

Dissentit tamen à Donato Seruius in eo, quod à seni-
bus

F 5

90. VERISIMILIBUS
bus absurdum ait, & dictum quasi silicinium. En
Varro meminit Meleagris, vt laudat Nonius. In
nus exsequiati cum laude ad sepulcrum antiquo man
cernum confecimus. Ita in ms. repperit lunius: de
rex iasch olim, cum lauso. Tria in omni funere p
rae nominat, exsequias, lausum siue, ut nuncem
ciamus, lessum, & silicernum.

CAPUT XIII.

Mundus. In mundo esse. Satalle. Emaculatus Appula
item Plautus Persa, & Gellius.

APPULEIUS libro De Asino 14.

Ad h.ec anus subiraior dicere eam sauiore iam valvo
bebat, quod malum fieret, vel quid repente palli
nio pressa quietis lamentationes licentiosas refec
ta.

Scribo haud dubia veritate, quid (malum) fera. Ide
libro sexto primore:

Erant & falces & opera messoriae, modus omnis, sed cu
m pauci iacentia, & iuraria confusa.
Lego, & opera messoriae mundus omnis. Mundus on
muliebris tantum ornatus, sed cuiusvis rei prae
& parata copia: vnde vulgatum loquendi genit
mundo esse, de eo quod in promptu & domi ad
num est, nec querendum foris. Ita Plautus mu
dum rusticum dixit pro hisdem rei rusticæ indi
mentis. Mercatore:

Multoperè in mundo rustico se exercitum.

Eodem libro:

Quo meru statim completo caelesti theatro pro sedi fili
mi sedens procerus Iuppiter, sic enunciat: Deicouf
pti Musarum alio.

Facillima correctio est, Musarum alio. Norum ab
abo

ab significari libros magistratum. vt igitur Ro-
ne in tabulas à censoribus referabantur, qui in se-
tum lecti, ideoque patres conscripti essent: ita deos
hos poëticos iocosissimè ait in albo Musarum cen-
tri; utpote qui commentum poëtarum sint. E di-
ctio Plauti locum emendandum censeo Persa. Scæ-
sa, Veterem atque antiquum.

*Sidflat, nā isti faxim nūquam apparet,
Qui hic alio rete aliena oppugnant bona.
Nectus enim legetur, meo iudicio: Qui hīc alio rete
Caussidicos & forenses rabulas alio tamquam
vii art, & vt in hoc pisces iniguntur: ita in illam
bona eos aliis erupta obstrudere & consumere.*

Idem Appuleius lib. vii.

*Tuceta concinnat, apponit satulē, sed præcipue poculis
crebris grandibüsque singulos ingurgitat.
Lego, apponit satulē. Satulē est copiosè & affatim
satullare vetustè satiare est. Varro *m̄p̄i aīp̄ḡiān̄: Ne-*
que in puluerē mythico coquam carnes quibus satullem cor-
*wa ac famem ventris.**

Eodem libro:

*Totis ergo prolatis eruditisque rebus & nobis auro & ar-
gento ceterisque onustis.*

Legendum, erutisque rebus. Eruerant res à latronibus
occultatas atque abditas.

Paullò pōst:

*Puerque mihi præfectus imponitur. Omnibus quidem ille
puer deterrimus.*

Vera scriptura, vt opinor, est: *Omnimodis q. i. p. teter-*
minus. Et ita propemodum locum A. Gellij constituo
lib. ii. cap. xix. Ex quibus latenter intelligas, non om-
nes modò diis exosos esse, qui in hac vita cum columnarum
varietate colluctantur. Corrige, non omnimodo.

Eodem

Eodem libro extremo:

Cuius indēm vel ineptissimo persuadēre possum, atricū
istam culpa vacare: cū propugnare pedem &
cere morsibus misello puerō potueris.

Lique mihi deicerare, scribisse Appuleium: &
remordicibus, & respexisse Plauti illud Aulularia:
Asini me mordicibus scindant, boues incursum comi-

CAPUT XIV.

E Quintiliano macula aliquot sublate.

Vs vscum peruetusto M. Fabij libro, beneficis
optimi & humanissimi viri Melchioris Hittorpi
scripto quidem eo vitiosissime, ex cuius tamen vnu-
giis multa boīe lectionis veluti vestigia sagaci-
doranti sese offerant. Argumento erunt paucula q-
dam ex libri sexti proœmio:

Te ne consulari nuper adoptione ad omnium spe ho-
rum patris admotum, te auunculo Piaton generis
destinatum, te omnium spe Attice eloquentie can-
didatum, superstes parens tantum ad paenam, amissum.

Primis verbis melius ille, quem dixi, liber: prae-
motum. Neque enim Quintilianus honoribus ur-
nis floruit; at adoptione consulari ait filium suum
paullò antē quam moreretur in spem honorum re-
nisse. Postea idem liber: te omnium spe acutis eloquen-
tia candidatum. Facilis erat emendatio, spe ac votū: ac illi
correctores Atticam eloquentiam somniarunt.

Paullò post:

Boni autem consulere nostrum laborem vel propter ho-
certum est, quod in nullum iam proprium vsum per-
ueramus: sed omnis nac cura ad alienos, ut alieno mo-
lis (si modo quid vrile scribimus) spectat.

MS. 711

vel propter hoc cecum est. Emendo, aequum est. Ut dea, sed omnis hec curas alienas utiles, si modo &c. Vnde haud difficulter elicui, quod vatum arbitror: sed quis bac cura alienas vilitates. Adiicit deinde: Nos miseri sicut facultates patrimonij nostri, ita hoc opus alii preparamus, alii relinquemus.

In MS. erat preparabamus. Suspicor scribisisse Quintilianum, properabamus. Certe eleganter non potuit. Catullus:

Cum Medi properare nouum mare. Plautus Casina: Hanc tibi nunc venienti minus grauatae propero.

Properasse autem hos commentarios se gaudi mox diratis suæ ait ipsemet hoc ipso procmio non longe ab initio.

CAPUT XV.

Pigmenta. Frumen sive rumen. Frunisci. Ruminari. Irrumare. Varronis fragmenta aliquot correcta: duo composita.

E VARRONIS Marcipore Nonius adducit, in Conscribillare:

Astrologi non sunt qui conscribillarunt pingentes calum. Malum, pigmentis calum. Species intelligit animatum, quas in caelo fixerunt Mathematici, pinxerunt & pigmentis suis illustrarunt pictores.

In Optare:

Diogenes qui amicos qui iussus ab Alexandro rege, optare quid vellet, se facturum.

Corrigo, Diogenes Cynicus, qui. & mox: optare; quid vellet, se facturum. Notum votum philosophi est, relatum à Plutarcho, ne sibi apricanti officeret Alexander.

In Of-

In Offendere.

*Dein mittit virile vererum in flumen: offendit hunc
Volumnio.*

Flagitiosa sententia est: sed scripsit tamen Varrone,
in mitte virile vererum in frumen. Frumen sine rute
est pars colli qua esca denatur, inquit Festus: de
de ducta frunisci & ruminari; etiam irrumare, quod
quid sit me docere piget: hic certe nimium Romani
a Varrone explicatum est. Ex eiusdem Manius
laudat Nonius in Altus, Prospiciens & Limus, que
lim cohesisse non dubito:

*Habet aperte positam alimoniam sedens, altus alieno in
que post respiciens, neque ante prospiciens: sed linea
tra limites culinae.*

Acris obiurgatio desidiae est: postremis verbis illius
sum videtur a. Ocnii fabulam, qui obliquus fure
torquet, & asinum spartum admordetem prae
lia non abigit.

CAPUT XVI.

*Escendere. Exscendere. Nervi extendere. Cicero, Iulius
Festus, Caelius emendati.*

ASSENTIOR doctissimis viris multa scripsi.
M. Tullium more maiorum; hoc est, vetustè & mi
mè ad captum nostræ ætatis litteratorum: quorum
libris nec vola ne restigium, quod dicitur; cum au
rum neglegentia, tum bonam partem audacia con
itorum. testem dabo locum ex Officiorum lib. n.

*Conscriberunt communiter edictum cum pena atque
dicio, constitueruntque, ut omnes servilis in rostra pos
meridiem descenderent.*

Quid, malum, hoc magistris in superiorum locis
descendatur? nusquam factum reperies: & non ex
cedit.

iusfuisse Ciceronem, quām eundem hic scribisse,
nō meridiem escenderent. qui dubitat, similem lo-
cum videat Oratione pro lege Menilia, siue; eadē
quām est; de imperio Cn. Pompeij:

& his temporibus non pudebat magistratus populi Romani
in hunc ipsum locum ascendere.

Obliquidō habet liber scriptus, qui Coloniae in ade
maxima publicitus seruatur: & his temporibus nōnē
pudebat m. p. R. i. h. i. locum ascendere? & sensu & ver-
is longē melius & agitur de iisdem rostris. In eo
cum verbo sāpe peccatum in Varrone De lingua La-
tina, nos exemplo uno contenti erimus *ibidem* 111.
Tertius gradus est, quo philosophia ascendens peruenit. In
sensu, tesserunt viri docti descendens. Scribe mea fi-
lii ascendens. Addam locum Episatomo, quem Prif-
fus adducit libro VII.

Si properas extende buc in meam nauem, ita celeris est.
Legi enim & hīc, escende: aut certè, exscende. nam in
hoc verbo & Festi mutilatum locum corrigō. Excede-
egredi. vbi ms. Cologiensis, Escendere: emendo,
ascendere. Ut autem Cæciliij versu extenderē migra-
ti in alienum, ita suis sedibus emigravit in Varronis
Gatura ḥr. λύγας, apud Nonium Neruiæ.

Scientia doceat, quemadmodum in psalterio est, tenda-
mus neruias.

Repono, extendamus. Neruias extenderē est intende-
re siue concinnare fides. Hæc commodūm scribse-
tam, & communicaram cum amēissimi ingenij iu-
nene Gabriele Rolandio, familiari meo: cum anima
aduerti eodem modo ex Vaticano emendasse locum
illum ex Officiis M. Muretum. Quid quæris? gau-
sus non mediocriter posse & nobis pro sententia
excidere, quod doctis placeat.

CAPUT

CAPVT XVII.

Flectere comam. Prata. Candida. Trita. Colit. In
culata multa in Martiale.

MARTIALIS libro ii. Epigrammate

Pectere te nolim, sed nec turbare capillos;

Splendida sit nolo, sordida nolo cutis.

liber scriptus, Flectere: recte, si quid iudico, hoc
intorquere calamistro. Ita libro sequente ex
scriptis lego:

Bellus homo est flexos qui digerit ordine crines,

Balsa qui semper cinnama semper olet.

Cincinnati capilli & calamistrati Martialis non
cent, ut neque impexi & horridi: compositi &c.
quod inter illa duo tamquam medium est, nou-
plicant.

Epigrammate xvi.

Florida per varios ut pingitur Hybla colores,

Cum breve Sicanie ver populantur apes:

Sic tua compositis pellunt, prala Lacernis,

Sic micat innumeris arcula synthesibus.

Atque vnam vestire tribum tua vellera possunt,

Appula non uno que grege terra tullit.

Tu spectas biemem succincti letus amici,

Pro scelus! & lateris frigora trita times.

Versu tertio ms. sepositis colluentes pratula lacernis. mel-
omninò. Lacernæ sepositæ sunt impates, qua-
sumerentur: quarum affluent copia subindicat me-
titudinem parium siue quotidianarum: & elegans
prata appellavit thecas, in quibus prata vestimentorum
copia, ut in prato rustico graminum. Me-
bene idem liber, tua candida possunt: non vt vulgo
vellera. Candida absolute togæ candidæ sunt: ma-

TYRA

LIBER TERTIVS.

97

quillo inferius trita dixit pro veste depāni & attrita.
Pexatus pulcrē rides mea Zoile trita.

abellē lacernis, quæ vulgō pullæ erant, togas subiit
quæ albæ aut candidæ. Versus postremus,

Prō scelus! & lateris frigora trita times.

menē habet, testibus libris veteribus & sententia.
Nam enim trita ita frequentarent, ut modō diximus:

agutissimè vocauit frigora trita vestes, quæ laceræ
vndique admitteren. Ita libro II.

Ese queror gelidásque mibi tritásque lacernas.

Lamus pro sodali & conterraneo assiduo vſitauit &
libro VI.

Inter Baianas raptus puer occidit vndas

Eutychus ille tuum Castrice dulce latus.

Hic tibi curarum socius, blandimque leuamen,

Hic amor, hic nostri vatis Alexis era.

Epigrammate L V.

Vate, Sexte, coli; volebam amare.

Parendum est tibi; quod iubes colere.

Nunc epigramma publicatur, supplendum addi-
versu ex libris scriptis:

Sed si te colo, Sexte, non amabo.

Colere terebant pro salutare & adsectari patronos &
principes primores siue magnos. Cicero pro Cælio:

qui facilius & nostras obire domos, & ipse à suis colo posset.

Et hebatur autem & in rem amorum, & idem erat
modus arari, Truculento:

— qui arari solent ad pueros ire melius.

Hac ambiguitate lufisse poëtam s. Ipicor.

C A P V T X I I X.

Rimales. Luna aquilenta. Varro apud Nonium correctus.

M. VARRONI hoc capite operam dabo, sed
G saltua-

98 VERISIMILIVM
saltuatum & vellicatum, ut ait ille. Nonius i*M*
cescebat.

Varro Serr. περὶ οἰκαριών. Noster Atticus riualis homi
rus in curiam commaccescebat.

Lego. Noster antiquus riualis domo iturus. Riualis
vno riuo vterentur; vicini. Ita verti possent
nienium φράσες, siquidem origo vocis ἀπό των
των ducta est. In Nobile.

Varro περὶ αἰγάλεων. Tam contremula aquilenta
alta littora Oriris ac reluces nobilis omnibus.
De luna scripti delicatissimi trimetri sunt. P
remium tuisiter corrigo, Tu cum tremula, aquilenta, la
lentam dixit proprio epitheto, quod humorem
inducat. In Cädere.

Varro Eumenid. Maximum dum cedit fer
dere Vlyssem.

Cum bacca syluam cedit porcosque traxicat.
Emaculandum haud dubie, Ajax dum credit fu
sædere Vlyssem. de Aiace furente ή μαστοφόρος semina
In Bellum.

Varro ταῦτην ueritas. In charteo studio επιτραπέζω
quo qui certasset animo, bellus homo magis deli
Stoicorum pancratio, quam athletarum.

Nescio an scriberit Varro, Agone certasset animo
sumo. Bellissimum agona dicit esse cultum ani
doctrinæ studiorum.

In Stare.

Varro Flextabula. Atque si addam, quanta m
dia mea heredibus meis fiet, quod miseros subleu
Scribo, quanti m. m. heredibus meis fiet: quod miseros
In Rutuba.

Varro Sexagesimus. Ergo tum Roma parcer par
dentes. Vnuere tum in patriam nunc sumus in
Ver.

Ant. M.
Varia Lee
LII
28

ius ibi
posteriore lego vicerere in partia." Adeò ait dege-
nasse morem maiorum, ut ipsa Roma iam Roma
sit, sed scelerum colluicies.

CAPUT XIXIV

Bēz ἡ τόλει, prouerbiū. Despectare. Hiscere.

Martialis emendatus.

Ad Martialem, vnde modò discessi, redco. lib. i.
Engrammate LXXVII.

Quid tibi cum Cirro quid cum Permeisse lympha?

Romanum proprius diuitiusque forum est.

Illuc arasonant at circum pulpita nostra.

Et steriles cathedralas basii sola crepant.

Omnino melius liber scriptus: *ad circum & pulpita*
re. Recenset loca poëtis veluti consecrata, cir-
cum in quo ludibabant & spectabantur fabulæ; pul-
pita, quibus recitabatur poëmata; cathedralas Gram-
maticorum, & quibus explicabantur. Et urbanè vi-
disertum à scribendo poëmate deterret, cui vbe-
nius in quæstus in foro propositus sit. Contrà causidi-
cam infantem, à foro ad versus ut in opia subsidium
refugientem lepidè ridet in Apophoretis.

Lemmate, Corculum.

Pauper causidicus nullos referentia numos

Carmina cum scribas, accipe cor quod habes.
Carmina aliter concipiunt libri scripti, & veteris è edi-
Cor bubulum. Rectè, ni fallor: & aliud ad parœ-
nam sibi τόλει, cùm rem urbanam & lepidam ag-
redit homo agrestis, & ruis merum, qui que ei per-
tendat parum idoneus est. Mittit igitur iocose
causidico cor, sed quale is cūmittitur habet stupi-
fici animantis.

G 2

Epi.

Nec tamen obscuro pia polluit ora veneno,
Dimisitq; arcam nobiliore via.

MS. opalluit ora veneno, præclarè. Venenum pallor
inducit, vnde Virgilius de Cleopatra, pallentem
te futura.

Rogabit, vnde suspicet mollem virum.

Vna lauour, adspicit nihil sursum:

Sed spectat oculis denorantibus drauox.

Scripti, Desperat. Despicere in flagitiis verbis
et defendere, Catullo; demisso capite esse, Con-
ni; aliis alia.

Cui tradas Lupe filium magistro

Quæris sollicitus diu, rogásque.

Omnes Grammaticosque rhetorásque

Deuties moneo, nihil sit illi

Cum libris Ciceronis aut Maronis,

Fama Lucilium sua reliquat.

Si versus facit, abdices poëtam.

Artes discere vult pecuniosas?

Fac discat citharædus, aut choræoles.

Si dari puer ingenii videtur,

Præconem facias vel architectum.

Viueret Orbilius, malum Martiali in mundo

quis enim ita vimquam locutus est? discat cithara

pro discat cithara. Sed aut ego vehementer em,

à librariis hoc stigma inustum est poëtæ, legendæ

que, Fac hiscat citharædus. Hiscere conatum loquac-

magis significat, quam loqui. Virgil. vix pauca fuisse

Subiicio, & raris turbidus vocibus hisco. transferre

rem Musicam venustissimè. Propertius: Tantum ap-

in pallor
lentem
verbis
le, Cato
undo
cithara
erit.
egendae
loquac
uia fidei
feruntur
tumans
tu m
nervis hiscere posse meis. Idem alibi de Apolline cum
cithara ad viuum depicto, *visus Marniore tacitus car-*
nare lyra. Argutè igitur Martialis, fac, inquit, ru-
to quiddam & indoctum tentet saltim cithara pan-
gre, præstabo, eum rem facturum.

CAPUT XX.

Carmen. Carminare. Plautus emen-
datus Menachmis.

PLAUTVS Menachmis, Scena Per ego vobis.
Bene autem ora commentau, atque ex mea emendatione.
Mira sunt quæ hic viri docti commixtuntur, de
mento & commentarye. Ego si exemplum habe-
bam, lubens legerem, ora carmentau, aut certè, carmi-
nam. Ut ab argumento argumentari: ita à carmento,
quod instrumentum lanæ putandæ proprium, car-
mentari, aut, vt hic Plautus, Carmentare, videtur
fuisse in vsu. Certè usitata in eadem re, carmen &
terminare. Lucretius, quasi carmine lana trahatur.
Tunc libro ix. Quinisq; lana potat horis, rursusque
ergitur carminata, donec omnem ebibat saniem. Benè,
inquit seruus, illis os depexui & quasi lanam carmi-
nati; alludens ad id quod Menachmus dixerat. Pe-
tie ospugnis. Hanc tamen emendationem meam ve-
ram non præsto, vt neque illam suprà, Scena, Ut
eras mea:

Sed hac res mibi in pectore atque corde cura est
Quidnam hoc sit negotij.
Autem tamen suspicabar scribisse poëtam, Sed acris
mibi in p. a. c. cura est. Scena, Si voltis oculos.
O salve insperate multis annis postquam conficer,
Frater.

G 3

Ita

102 V E R I S I M I L I V M

Ita omnes libri, cùm perspicue verum sit, q
annis post quem.

C A P V T X X I.

Tria Varronis fragmenta apud Nonium compiliata

D O N A T V S Probum ait memoria prodidit
M. Varrone traditum p̄eros initiari solito: Es
& Potinæ & Cubæ diuis edendi, & bibendi
bandi, vbi primum ex curvis & à lacte transierat
vbi scriptum reliquisset Varro quæsiti, & inveni
Nonij trias locis disceptam hanc partem libri
educandis h̄dec̄s, quem Catonem inscribit, fuit
quodd Catonem sequeretur plurimum. is enim
quoque de re recepta perscripsit. Eaita compiliata
Cūm primo cibo & potionē initiaarent p̄eros sacrificia
ab edulibus Edusa, à petitione Potinæ nuntiari. Sic cum pre
fari incipiebant, sacrificabant Dio Fabulino; ab Statato
Statilino, quo: lū nominabent scripta pontificis.
que verò dubito quin eadem hoc loco de Cubo
que meminerit; cuius tamen rei in ruderibus Varroni
nis vestigium, quod sciam, nullum existat.

C A P V T X X I I.

Martiali aliquot locis emendatus. Biuria.

M A R T I A L I S libro v. epigrammate xxi.
Quintum pro Decimo, pro Crisso, Regule, Marcius
Ante salutabat rhetor Apollonius:
Nunc utrumque suo resalutat nonime quantum
Cur a libō que poti⁹, scripsi: & edidici.
MS. Macrum. Incidebat enim iste quisquis fuit in
tor in contraria, hesitante memoria: & augurans

um, quod Crassi & Macri eiusdem gentis sint; utriusque enim Licinij.

Epigrammate IIII. libri V I.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo

Vera deum soboles: nascere magne puer.

accè ms. promissum numen. Significat imperatorem
Domitiani filium: nam iij tantum consecra-
tur. Vnde nota vox Scieri Imp. mirari se fatum
filiij, cui astra diuinitatem promitterent, spem
perandi adimerent.

Epigrammate XI.

Quod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestes.

Miraris? Pylades Marce bibebat idem.

Nec melior panis turdus uee dabatur Oresti:

Sed par atque eadem cana duobus erat.

Nec melior rhombus rectius: & id probat, quod sub-
dit diuersum genus luxus in volucri.

Epigrammate XXXIIII.

Inguina succinctus nigra tibi seruus aluta

Stat, quoties calidis tota foueris aquis.

Sed meus ut de me taceam, Lecania, seruus

Iudaeum nulla sub cute pondus habet.

Sed nudi tecum iuuenesque senesque lauamur.

An sola est serui mentula vera tui?

Versu quarto planè legendum, nullus: pro non, ut sa-
pissime Latini. Sexto arbitror reponendum:

An sola est serui mentula verpa tui?

Eam enim caussam sui tegendi eam alij nescio cui
sile, Martialis alibi indicat.

Epigrammate LXXII.

Hinc vidua Cybeles, illinc sacra Vega,

Inde nouum, veterem prospicis inde tuncem.

libri scripti, *liviae Cybeles.* an fallor? an scribula M
tialis *biuire*, tum eam vocem ut explicaret Gramm
ticus adiecit, *hoc est; vidua;* eaque glossa in libros pol
ea irsepsit. Vix est, vt hoc mihi possit eripi. Na
biuiras *viduas Latinè dici*. Nonius docet ad
exemplo Varronis: *Ad biuiram venio, cùm vellem sibi
re quid vellem Metamelos inconstantia filius me reprobat*

CAPUT XXIII.

Pompa. Nihil amare. *Cassa specula, terricula, Mal
scitor, Muli, Cistellaria Planti explicata, emenda*

CISTELLARIA Plauti prima statim fabula
lenium quærenti Lemniselenæ quo ad illam pati
Alcesimarchus insinuasset, responderet: per Dionysius
Mater pompam me spectatum duxit.
In quibus verbis poëta consuetudine sua ambig
pereleganti lusisse videtur. pompam enim aut appre
rari sacrificij intelligere licet, vt alias fere; aut ipsum
Silenum. ad quod exemplum id Milite apatal
dicitur:

— que me ambæ obsecrauerint,
Vt te hodie quasi pompam illâ præterducerem.
Et voluit fortasse notare mores mulierum, qua
verissimè Naso canit, ad huiuscmodi sollemnias
Spectatum veniunt, veniunt spectentur vi ipse.
Eadem scena aliquot versibus post, cùm puella me
trem sibi iratam diceret, quod dormum se non re
cipisset, ex quo ducendam Alcesimarcho vxorem in
audisset, subiicit eadem lena; *Nihil amare iniuriam* ob
quæ verba subobscura, &c, nisi fallor, perperam ho
ctenus accepta sunt. *Ego arbitror hoc velle; non mi
rum esse, si mater irata sit. iniuriam enim accipere a*

LIBER TERTIVS.

105

ria, quae nihil amet; hoc est, sine spe lucri sui, &
cuius animus alibi occupatus sit: quorum neu-
rum meretriciam disciplinam addebet. eæ enim lu-
cum tantum, si frugi sunt, amant; aduentores ama-
nt se simulant, dum id quod volunt auferunt: tum
menses abs se amittunt, & Lucillij illud occidunt.

Quid mihi ratione hoc opus & tricorne vadato?

Eadem fabula, Scæna Nullam ego me.

Non ecastor cassa memoro nam obsecro unde hac getium.
Cassa memorare, si locus bene habet, est frustra &
nequitiam verbis sibi spem facere, cum in re nihil
sit à nuce cassa, quæ putamen habet, nō cleo defici-
tur. ita cassam speculam Appuleijs dixit, Milesia-
num III. Quin igitur masculum animum sumis, & cassæ
caule renuncias fortiter, & vtroneam te domine tua redi-
& Afranius cassam terriculam, pro minis inani-
bus, priuigno:

Numerò inepti pertimuitis cassam terriculam aduersari.

Scæna sequente:

Sed nonne ecastor ego sum iruto inscitor, hos quæ rogem
atque fatigem,

Qui semper malo muliebri sunt lubentes.

Ita oī. veteres, ut testati sunt alij: verum est, aut veri-
saltim non dissimile, scripsisse Plautum, mulo insci-
tor: quod adagionem urbanum & politissimo poëta
dignum redolet. nam ita & mūlos παρομιώσως no-
minabant stupidos & hebetes κακαδίτες. Catullus:

Mule, nihil sensis.

C A P V T   X X I I I .

Duūm item locorum in Plauto correctio.

L E Y E mendum contaminavit versum Plauti

G 5 Milite,

Milite, Scæna Nisi hercle defregeritis.

Euge euge euschemè mehercule astitit dulcè & comœdicè.
Mirum est tamen, neminem monuisse reponendum
heic, dulcè & comœdicè. De seruo enim semper
quem ait personam suam præclarè agere, & ita
in comœdia seruilem egregiè representare. Eque
cile fuerat maculam tollere è Sticho, Scæna agi
ire foras.

Nosmet inter nos ministremus Monotrophe. hoc con
uum est.

Nam vera scriptura est, nisi admodum animis filiis
N. i. n. ministremus. monotrope hoc coniuvium est. In
Iusit ad morem scænicum, quo in orbem ibat co
tio à strophis ad antistrophas: ita enim in coniuvium
poculum à coniuvatoribus porrigitur pocillatio. a
hi ipsi sibi ministrabant, sine puerorum opera: quod
monostrophen illud suum symposiu m urbanè vocant.

CAPUT XXV.

Exigere. Defendere pro arcere. Auere. In Martiali vix
aliquot emaculati.

MARTIALIS libro vii. epigramma xxvii
ita concludit:

Sic foras mirentur, sic te pallatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores;
Otia dum medius prestat tibi parua December
Exigis & certos quos legis aure iocos.
Scire libet verum; res est hæc ardua: sed tu
Quod tibi vis dici dicere, Fuscæ, potes.

Rogat scilicet Fuscum sales suos ut cognoscatur, &
quid sui de iis iudicij sit, indicet: &, cupere se qui
dem verum sibi dici, si tamen id spissius futurum sit,

pote

Ant. M.
Varia Lee
LIII

posse cum gratiam, quam ponat in orationibus Fuscus
ardandis, sibi referre; ut fiat, quod dicitur, mūtuum
mūli. Hec sententia quo minus in ipsis versib⁹ li-
berū & clara sit leue mendum facit, versu quarto;
quod ē fide vetusti codicis ita corrigo, *Exige, sed certa,*
rigere huic poētae accuratē perpendere & exāmi-
nate est; vnde exacta, limata, &c, ut cum Plauto lo-
quar, amissitata. Suprà libro 1111.

Non tetrica nugas exigit aure meas. Item vii.
Dam nostras legis exigīsque nugas.

Epigt. xxxv. eiusdem libri:

Cum pluias madidumque Iouem perseverē cegaret,
Et rūdis hibernis villa nataret aquis,
Plurima que posset subitos effundere nimbos
Muneribus venii tegula missa tuis
Horridus ecō sonat Boreæ stridore decembre;

Stella, tegis villam; non tegis agricolam.

Effundere nimbos, nescio an dixerit poēta; hac quidem
in significatiōne. certè multò aptius huic loco quod
mahi in mentem venit, & fortassean Martialis scri-
bit, defendere nimbos. Notum est, id verbum pro ar-
cete & repellere ponit solēre. M. Tullius pro Roscio
Amer. iniuriam nouo scelere conslatam putant oportere de-
fendi. Cæsar primo belli Gallici; *Quod bellum non in-*
ulerit, sed defenderit.

Epig. lxxx. libri x.

Plorat Eros, quoties maculosa pocula myrrha
Inſpicit, aut pueros, nobilisue ritrum:
Et gemitus ipso ducit de pectore, quid non
Tota miser coēmat septa feratque domum.
Quam multi faciunt quod Eros, sed lumine ſiccō?
Pars maior lacrimas ridet & intus habet.
Labor utremendem, & intus hauet. Plerosque ait, non
abſti-

108. VERISIMILIVM LIB. III.
abstinentiores esse Erote, sed prudentiores. idem
lam reprehendere cupiditatem tam apertam, dum
&c, quod aiunt, in pectore eadem illa requirere & con-
siderare. Auere εὐεργητικῶς, pro cupere, unde audi-
&c auares. Sic Lucilius apud Nonium:

Gocis non curat codam insignem esse, dum pinguis;
Sic animum amici querunt, parasti diuinas auent.

Neque tamen inferior posse ex publicata etiam
critione sententiam non incommodam elici; vi
poëta dicat, plerosque lacrimas ridere quidem,
easdem tamen in pectore habere: verum quod no-
stram illud ergutius videbatur hominibus eruditis
considerandum proponere volui, si forte quibusdam
non omnino displicuisse.

FINIS.

ANTVERPIÆ EXCVDEBAT CHAI-
STOPHORVS PLANTINVS, AR-
CHITYPGRAPHVS, CIO. IO.
LXXXII. KAL. FEB. VARII.

1742
LIONE